

หัวข้อวิทยานิพนธ์	อายุความสะดุดหยุดอยู่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตภายหลังการกระทำความผิด
ชื่อผู้เขียน	วิไลพร บรรพต
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อัจฉริยา ชูตินันท์
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องอายุความฟ้องร้องในคดีอาญา เพราะอายุความถือว่าเป็นบทบัญญัติกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าอายุความถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กฎหมายให้อำนาจในการดำเนินคดี ซึ่งการฟ้องร้องคดีนี้จะต้องมีการฟ้องร้องกันภายในระยะเวลาหรือกรอบเวลาตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ เพราะหากล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวแล้วก็ไม่สามารถดำเนินคดีได้ ดังนั้น การกำหนดอายุความจึงควรกำหนดให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมในแต่ละยุคแต่ละสมัย การกำหนดอายุความไม่เหมาะสม อาจทำให้ไม่สามารถดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้ จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องกำหนดอายุความให้มีความเหมาะสมกับสภาพของสังคม โดยทั่วไปการกำหนดอายุความสำหรับฟ้องร้องคดีจะสัมพันธ์กับหลายปัจจัยด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด อัตราโทษที่กฎหมายกำหนดสำหรับการกระทำผิดนั้นๆ รวมทั้งการพิจารณาในแง่ของการรวบรวมพยานหลักฐานด้วย

ผลการศึกษาพบว่า บทบัญญัติเรื่องอายุความตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 95 นั้น ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องอายุความสะดุดหยุดอยู่ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยวิกลจริตระหว่างการดำเนินคดีในชั้นสอบสวนหรือในชั้นศาล กรณีดังกล่าวจึงก่อให้เกิดปัญหาและก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้วิกลจริตกล่าวคือ การดำเนินคดีอาญาในปัจจุบันเป็นการดำเนินคดีอาญาสมัยใหม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาในฐานะเป็น “ประชาชนในคดี” มีสิทธิและความสามารถที่จะต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ ตามสิทธิกระบวนการยุติธรรมในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้บัญญัติรับรองสิทธิไว้และยังสอดคล้องกับ “หลักฟังความทุกฝ่าย” อันเป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญ่อีกด้วย ดังนั้น ความสามารถในการต่อสู้คดีของผู้ต้องหาหรือจำเลยจึงเป็นประเด็นที่สำคัญที่ต้องนำมาพิจารณา

อีกทั้งหากยังถือเอาหลักเกณฑ์อายุความตามเดิม ซึ่งดูเหมือนจะไม่เป็นธรรมต่อสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดของจำเลย เพราะเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาเป็นการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ดังนั้นผู้เขียนเห็นว่าเพื่อความเป็นเอกภาพและความชัดเจนจึงควรกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ในกรณีที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตภายหลังการกระทำความผิด โดยในระหว่างนี้อาจมีการวางกลไกในการตรวจสอบในทำนองเดียวกับกฎหมายของประเทศเยอรมันที่กำหนดให้มีการตรวจสอบภายหลังจากการจำหน่ายคดีชั่วคราวในกรณีที่ต้องหาหรือจำเลยวิกลจริตในชั้นสอบสวนหรือชั้นศาล เพื่อทบทวนความสามารถในการต่อสู้คดีและเพื่อคุ้มครองสิทธิของจำเลย ดังนั้น จึงควรแก้ไขบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับเรื่องอายุความฟ้องคดีอาญา โดยควรบัญญัติถึงอายุความสะดุดหยุดอยู่ในกรณีที่ต้องหาหรือจำเลยวิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ทั้งในชั้นของพนักงานสอบสวนหรือในชั้นศาล ทั้งนี้เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด

Thesis Title	The interrupted prescriptions in the case of alleged person becomes unsound mind person after committing a criminal offence
Author	Wilaipron Bunpot
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Achariya Chutinun
Department	Law
Academic Year	2013

ABSTRACT

This thesis aims to study the legislation of interrupted prescription in criminal cases because such provisions are important in prosecution of criminal cases and is stipulated for the period of time in criminal procedure as prescribed by law. Therefore, the determination of the prescription should be in a proper period of time and proper situation.

There are many types of violation of criminal law. Generally, the determination of prescription is related to many factors such as the violence, penalty rates including evidence collection, must be considered.

The study reveals that the provision on the prescription according to section 95 of Thai Criminal Code did not claim any provision of interrupted prescriptions in the case of alleged person became of unsound mind after committing a criminal offence. Without such provision, there is unfairness to the unsound mind person. Due to the development in criminal proceedings, the alleged person or the defendant is “Process – subject” who has the rights to defend and trial as certified by both Thai Constitutional Law in part of the rights in judicial process and Thai Criminal Procedure Code in the principle of bilateral hearing. The study found that the factor of the offender’s rights to defend is the main point to be considered in limitation prescriptions periods.

In conclusion, the present law does not clarify and resolve the problem in the case of when alleged person became of unsound mind after committing a criminal offence. To resolve the problem, the law, must be clear and explicit to define a limitation period for such case.

The study shows that Germany has Law Review in the case of alleged person became of unsound mind after committing a criminal offence in examination. The objective of such Law

Review system is to review the defendant's rights to defend and to protect any other rights of the defendant.

Thereby, the definition of interrupted prescriptions periods in the case of the offender or defendant became an unsound mind person after committing a criminal offence, can effectively solve the problems in prosecution process for efficient law enforcement and interest of justice.